



# 1 ÚTON NEMZETKÖZI ZARÁNDOKNAP

## Beszámoló az 1Úton zarándoknap Regnum Marianum szakaszáról

A 7 éves kisfiammal vettem részt a Nemzetközi Zarándoknap Regnum Marianum szakaszán. A gyülekező a rákosszentmihályi Szent Mihály templomban volt; innen indult útnak családias hangulatban a lelkes és elszánt csapatunk a plébános, Urbán Gábor atya áldásával.

Az első állomásunk a szomszédos Zuglóban volt, ahol Németh Alajos atya fogadott minket, és nagy szeretettel mesélt gyülekezetükről, és templomukról, a Regnum Marianum templomról. (Ez volt az egyetlen olyan megálló, ahol a templom új építésű volt.) Itt nemcsak a gyermekekre váróként imádkoztunk, hanem azokért a családokért is, akik elvesztették már megszületett gyermeküket.

Délben értünk a Bosnyák térre. A templomkertben elköltött ebéd után Umhauser Ádámmal imádkoztunk együtt és fogadtuk elsőmisés papi áldását.

Következő megálló a Rózsafüzér Királynéja templom volt, még mindig Zuglóban, ahol vendéglátónk, Nagy Károly atya szavain érződött, hogy menyire büszke templomuk szépségére, és Pátrónájukra. Itt egyébként egy esküvőre készülődtek; reméljük, az ifjú párt sem kerüli el a bőséges gyermekáldás! Ennél a megállónál többen csatlakoztak hozzánk, így létszámban megerősödve indultunk tovább.

Kisfiam ekkor már 5 órája gyalogolt a nagy melegben, és lelkesedése lankadni látszott, de sikerült őt motiválni azzal, hogy a következő szakaszon, a Regnum Marianum emlékhelyig ő vitte csoportunk keresztjét! Roppant büszke volt magára, és arra, hogy ilyen komoly feladatot bíztak rá! Az emlékhelynél, a Városliget szélén rövid megemlékezést tartottunk, és már indultunk is tovább a Belváros felé. Elcsigázva ékeztünk a terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz templomhoz.

Vendéglátóink, ahogy meghallották énekünket, és megláttak minket bekanyarodni az utcácskába, izgatottan szaladtak össze, és terítettek nekünk asztalt az agapéhoz. Rendkívül sok kedvességet kaptunk az önkéntesektől, fiacskámat pedig agyba-főbe dicsérték amiatt, hogy reggel óta olyan becsületesen gyalogolt!

A pihenés és felfrissülés után már csak egy rövidke szakasz maradt hátra a Szent István Bazilikáig, ahol megint kisfiam vitte a keresztünket.

Itt egyre több turistával talákoztunk; néhol szinte át kellett küzdenünk magunkat a tömegen. Az emberek hozzánk való viszonyulása többnyire semleges volt; egy-két esetben rosszállásukat fejezték ki, sokan viszont mosolyogtak ránk, mikor felismerték, hogy zarándokok vagyunk.

Néhányan keresztet vetettek a láttunkra, mások, főleg ázsiai turisták pedig fényképeztek és filmeztek minket.

Ezen a csendesnek és nyugalmasnak nem mondható szakaszon túljutva beléptünk a Bazilika épületébe és elfoglaltuk a padokban helyeinket.



# 1 ÚTON NEMZETKÖZI ZARÁNDOKNAP

A szentmisét dr. Márfi Gyula veszprémi érsek celebrálta, aki a család és az európai értékek fontosságát emelte ki.

Jó volt látni, hogy megtelt a templom, és az áldozáshoz nemcsak közülünk, a zarándokok közül járultak sokan, hanem rengeteg turista is!

A zarándoklatban személyes érintettségem is volt, hiszen kisfiunkért nagyon sokat kellett imádkoznunk, és küzdenünk, mire megszületett!

Istennek hála érte!

Számomra óriási élmény volt részt venni a zarándoklaton; utána napokig még ebből az élményből táplálkoztam!

Kisfiam pedig olyan büszke volt magára a sok dicsérettől és a megtiszteltetéstől (cipelhetette keresztünket), hogy szinte nőtt 10 centit! Mikor este fáradtan hazaértünk, felvetette ugyan otthon, hogy trolival sokkal hamarabb beértünk volna a Bazilikához, de azért lelkesen mesélte édesapjának és testvéreinek a nap eseményeit, és azt, hogy hol, hányan mondták el neki, hogy milyen ügyes volt! Köszönjük a szervezőknek az áldozatos munkát, és a kísérőinknek a ránk figyelmet!

Istennek legyen hála ezért a szép napért!

Sipos Erzsi